

Sayın Rektörüm, sayın Dekanım,

saygıdeğer hocalarım değerli aileler sevgili arkadaşlarım tıp fakültesi serüvenimizi noktaladığımız bizler için çok özel bugüne,mezuniyet törenimize hepiniz hoş geldiniz.

6 yıl önce 'beyaz önlük giyme' töreni ile bu salonda başlayan maceramız süresince bir çok ders işledik.Saatlerce ders çalıştık.Sayırsız teorik,pratik,sözlü sınava tabi tutulduk.Hayatımızda belki de ilk kez başarısız olduk,tökezledik.Vazgeçtik derken tekrar başladık.Bu fakülte bize düşmemeyi değil,düştüğümüzde yeniden ayağa kalkabilmeyi öğretti.Çalışmanın,inanmanın ve başarmanın gücünü gösterdi.

Tıp fakültesi sayısının hızla arttığı ülkemizde pek çok fakültede öğretim üyesi sıkıntısı yaşanırken bizler alanında başarılı hocalarımızdan ders dinleme fırsatı bulduk.

Anatomi zilli sınavıyla ilk heyecanı tattık,pediatri sözlüsü için beklerken endişeyi öğrendik.Stajı geçince hayattaki tüm zaferleri kazanmış gibiydik.Ta ki bir sonraki staj sınavına kadar.Zaman böyle akıp giderken 5 sene bitti ve nihayet 'intörn hekim' ünvanına kavuştuk.Her şeyin sona erdiğini sanıyorduk ki ,yine yanıldık.Hocalarımızın bize defalarca söylediği hastaların kitabi bilgilerden ibaret olmadığı,hasta-hekim iletişimi,diger sağlık personeliyle iş birliği,tanı tedavi takip süreçlerinin zorluğunu bizzat yaşadık.'Tıpta hastalık yoktur,hasta vardır' sözünün anlamını kavradık.

Intörn hekimlik,mesleğe atılmadan önceki hem teorik hem de pratik anlamda kendimizi geliştirebileceğimiz öğrencilik hayatımızdaki son duraktı.Bizler tıp fakültesine başlarken hekimliğin bir yaşam biçimi olduğunun,sabır ve özveri gerektirdiğinin bilincindeydik.Tüm zorlukları göze alarak bu yola çıktık.Intörn hekimlik boyunca yakındığımız asıl

durum çok yorulmamız veya bizce görevimiz olmayan işlerin bize yaptırılmasından ziyade, bu işleri yaparken kısa bir süre sonra başlayacak olan ve hekimlik sanatının temelini oluşturan tanı-ayırıcı tanı-tedavi sürecinde yeterince yer alamamızdı.

Hekim tıp adına küçük-büyük her işi bilme ve uygulama yetisine sahip olmalıdır. Bu tartışılmaz bir gerçektir. Ancak bu uygulamalar hekimliğin temel görevinin önüne de geçmemelidir. Bu durum yaşam ve ölüm arasında ince bir çizgide çalışacak ve hata payı olmayan bizlerin ve hasta olarak tüm insanlığın yararına olacaktır.

Bu durumla ilişkili olarak stajlarda edinilmesi gereken teorik bilgi ve pratik becerilerin tüm intörn hekimler tarafından eşit düzeyde yapılmasının sağlanması, dekanlığımızca oluşturulan 'intörn hekimlik mevzuatının' bölümlerce dikkate alınması, servislerdeki diğer çalışanların iş yükünü azaltmak için intörn hekimlerin kullanılmamasının sağlanması, tüm sağlık personelinin intörn hekimi 'hekim adayı' olarak görmesi ve bunu dikkate alarak davranması nazizane fikrimdir.

Tıp eğitimi otoritelerce her zaman tartışılan bir konu olmuştur. Intörn hekimler için oluşturulan şimdiki şartların hocalarımız ve önceki mezun hekimlerin şartlarından daha iyi olduğunun farkındayım. Yapılan düzenlemeler için de minnettarım. Ancak ilerlemenin ve gelişmenin eskiyle karşılaştırmakla değil daha iyisini istemekle mümkün olacağı kanısındayım.

Hekimlik mesleğinin çok zor zamanlar geçirdiği bugünlerde hasta hekim ilişkisinin hoşgörü ve empati temeline dayandığı günlerin gelmesini temenni ediyorum. Sözlü ve fiziksel şiddet hiçbir dönemde sorunları çözmeyecek, sadece insanları kin ve nefret duygularına itecektir. Ülkemizde sıkça yaşadığımız bu durum, bu meslek için çokça emek vermiş hekimlerimizin motivasyonunu düşürmekte, maneviyatı

çok güçlü olan mesleğimize karşı sevgisini yitirmesine neden olmaktadır.Dileğim gelecek günlerin hekimlik adına güzel gelişmelere gebe olmasıdır.Tüm dönem arkadaşlarıma meslek hayatımız boyunca başarılar diliyorum.Yolumuz açık,bilim ışığımız olsun.

Bu süreçte gerek tıbbi bilgileriyle gerekse dünya görüşleriyle vizyonumuzu genişleten,hekimlik duruşunu adaletini vicdanını öğreten,yoğun hasta sirkülasyonu içerisinde yaptıkları çalışmalarla bilime katkı sağlayan özveri sahibi hocalarıma minnettarım.Meslek hayatım boyunca sizlerden aldığım eğitimle insanlığa yararlı olmaya ve bu usta-çırak modelini en güzel biçimde devam ettirmeye çalışacağım.İntörn hekimlik sürecinde bizi korunaklı öğrencilik hayatımızdan çıkarıp gerçek hayata hazırlayan ve tecrübelerini bizlere aktaran Acil tıp anabilim dalı öğretim üyeleri ve asistanlarına da özel olarak teşekkür etmek istiyorum.

Konuşmama son verirken,yaşama gözlerimi açtığım ilk günden beri sevgi ve desteğini daima yanımda hissettiğim ilk öğretmenlerim sevgili anne ve babama,hekimlik mesleğini üzerlerinde en güzel şekilde taşıyan vicdan özveri ve çalışkanlıklarına gıptayla baktığım canım ablalarım ve enişteme,okula başladığım ilk günden bu yana üzerimde sonsuz emeği olan tüm öğretmenlerime,bu yolculukta beni yalnız bırakmayan zorlukların üstesinden beraber geldiğimiz arkadaşlarıma teşekkürü borç bilirim.

Son olarak bugün bu kürsüde konuşabilmeyi borçlu olduğum Türkiye Cumhuriyetinin kurucusu ulu önder Mustafa Kemal Atatürk ve silah arkadaşlarını minnetle anıyorum.

Rahat uyu atam en büyük mirasın olan Türkiye Cumhuriyetini emanet ettiğin bizler onu daima yaşatacağız.